

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **a) FPDD s.r.o.**
 sídlem Spálená 1, Brno
 b) Development Trade s.r.o.
 sídlem Melantrichova 17, Praha
 oba zastoupeni Mgr. Michalem Varmužou, advokátem
 sídlem Kozinova 2, Šumperk

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Jihomoravský kraj**
 sídlem Koliště 17, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 24.7.2020,
č.j. 125023-19/2020-530000-61, sp. zn. S-27316/2020-530000,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou napadeným rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobců proti uloženému opatření o zadržení věci specifikovaných v úředním záznamu Celního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „celní úřad“) o zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“), ze dne 16.6.2020, sp. zn. 125023-8/2019-530000-61.
2. Na základě skutečností zjištěných v průběhu kontroly dne 16.6.2020 (provedením kontrolního nákupu) v provozovně žalobce a) „Herna bar Vagon“ v Ivanovicích na Hané pojal celní úřad důvodné podezření, že se žalobce a) podílí na provozování hazardní hry bez povolení ve smyslu § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách na sedmi technických zařízeních (z toho pět výherních hracích přístrojů a dvě herní zařízení s herní soutěží PEGASUS). Celní úřad zjistil, že hry byly založeny na náhodném principu a naplňovaly tak znaky podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Celní úřad proto přistoupil k zadržení technických zařízení, které oznámil povinné osobě, a sepsal o něm úřední záznam, který zaslal dne 17.6.2020 žalobci a). Proti zadržení dvou herních zařízení s herní soutěží PEGASUS podali oba žalobci námitky.
3. Žalovaný dospěl k závěru, že s ohledem na to, že k herním zařízením nebylo předloženo žádné povolení k provozování hazardní hry a v době realizace opatření o zadržení věci bylo dáno důvodné podezření o nelegálním provozování hry, pracovníci celního úřadu postupovali v souladu s § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. K realizaci opatření o zadržení věci není třeba postavit najisto, která osoba skutečně nelegálně provozuje hazardní hru, neboť přijetí opatření se vztahuje k věci a k jejímu zadržení stačí pouhé důvodné podezření, které bylo v tomto případě dáno. To, zda dozorovaná osoba (tu žalobce a/ coby provozovatel provozovny a osoba udílející pokyny obsluze provozovny) skutečně nelegálně provozovala prostřednictvím zadrženého technického zařízení hazardní hru bez povolení, bude posuzováno až v navazujícím správním řízení, v jehož rámci bude stejně tak prováděno dokazování za účelem případného vyvrácení podezření, že hra PEGASUS je hrou hazardní.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalobců

4. Žalobci a) i b) shodně namítají, že rozhodnutí ředitele žalovaného o zamítnutí námitek je nesprávné a nezákonné. Důvodné podezření, že se v případě soutěže PEGASUS může jednat o hazardní hru, není skutkově podložené. Žalobce a) je navíc pouze osobou povinnou, nikoli kontrolovanou, neboť aktivně nezajišťuje podmínky pro provozování

soutěži PEGASUS. Obsluhu soutěže si žalobce b) zajišťuje osobami na dohody o provedení práce, které byly v rámci kontroly a námitek předloženy.

5. Žalobci namítají, že v případě soutěže PEGASUS se jedná koncepčně o zcela novou soutěž, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže, kterou celní úřady zařazují pod tzv. kvízomaty. Z hlediska základních principů této soutěže se jedná o soutěž, kterou nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť v ní zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by zcela nebo zčásti rozhodovala o výhře nebo prohře; chybí tak důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách.
6. Žalobci namítají, že celní úřad v úředním záznamu o zadržení věci neuvádí, v čem má spočívat onen náhodný princip v soutěži. Podle žalobců nedošlo ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, neboť závěr, že soutěž je založena na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu, je nesmyslný. Celní úřad podle žalobců neučinil žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně a pečlivě zdůvodnil, v čem spočívá ona náhoda v soutěži, která rozhoduje o výhře nebo prohře ve smyslu zákona o hazardních hrách, a uvedenou vadu nenapravil ani žalovaný v napadeném rozhodnutí.
7. Žalobci mají za to, že zdůvodnění náhody v soutěži v napadeném rozhodnutí je zcela nepravdivé, neodpovídá skutečnému stavu věci, neboť v rámci soutěže PEGASUS existuje možnost náhledu na celý průběh hry (včetně postavení symbolů na nahlížené kolo ve „vizualizaci“) v dovednostní části hry Tetrix, jak vyplývá i z obsahu protokolu o kontrole, v němž však celní úřad některé aspekty náhledu na všechny další kola soutěže zamlčel. Celní úřad a žalovaný záměrně neověřovali žalobcem tvrzený náhled na celý průběh soutěže.
8. Podle žalobců je PEGASUS typická vědomostní soutěž, která se neodlišuje kupř. od AZ kvízu, k čemuž žalobci odkazují na pravidla této soutěže, jimiž podrobně argumentují. Žalobci rovněž odkazují na protokol Celního úřadu ve Zlíně z dubna 2019 (obdobně též na protokol Celního úřadu pro Karlovarský kraj a Celního úřadu pro Kraj Vysočina) a na rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Plzeňský kraj, z nichž plyne, že orgány celní správy dlouhodobě ze své úřední činnosti ví o tom, že v soutěži je přítomen náhled na možný průběh hry u dovednostní části hry Tetrix, že absentuje prvek náhody a že soutěžící má všechny informace o tom, co nastane.
9. Žalobci dále podrobně argumentují v tom směru, že PEGASUS je strategická hra, kde jsou soutěžícímu známy dopředu všechny okolnosti, které potřebuje k tomu, aby si stanovil optimální podíl odměn, o které chce hrát. Soutěžícímu je rovněž předem známo, jaké bude postavení symbolů na válcích v každém kole, jakou částku přesně získá v odměnách, jaký bude přesně stav jeho kreditu po několika kolech a jakou bude mít částku v „bance“; jediné, co nezná, jsou logicky otázky, které musí zodpovědět. Podle žalobců je tedy zřejmé, že v průběhu soutěže nepřistupuje ke vkladu do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost.
10. Žalobce namítají, že pracovníci celního úřadu v průběhu kontrolního nákupu nic z toho neověřili, ačkoli jim to ukládá jak zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), tak

zákon č. 500/2004 Sb., správní řád; pokud pak pracovníci celního úřadu udělali v Tetrix hře náhled na nějaká kola dopředu, tak ze spisu nevyplývá, co zjistili.

11. Žalobci namítají, že vodítko pro posouzení role náhody v soutěži PEGASUS poskytl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17.10.2018, č.j. 1 As 136/2018-32. Nyní posuzovaná soutěž se liší v tom, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, včetně postavení symbolů na válčích jako grafickém pozadí v jednotlivých kolech, a je pouze na jeho rozhodnutí, zda jednotlivá kola zobrazená v náhledu odehraje nebo nikoliv. V soutěži navíc platí, že hodnota odměny v každém kole je rovna vždy minimálně dvojnásobku vkladu do kola. Soutěžící tedy vždy ví předem, s jakou částkou může skončit, když uspěje i ve vědomostní části hry.
12. Žalobci rovněž odkazují na pravidla hry, principy soutěže PEGASUS a znalecký posudek zkušebního znaleckého ústavu – Ústavu soudního inženýrstva Žilinskej univerzity v Žilině a znalecký posudek V. Č. č. 161/2020, dle jejichž závěrů je u této soutěže náhoda nebo neznámá skutečnost vyloučena.
13. Ze shora uvedených důvodů žalobci navrhli, aby zdejší soud jak napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí prvostupňové zrušil. Na svém procesním postoji žalobci setrvali po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

14. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a úředního záznamu o zadržení věci. Podle žalovaného bylo dostatečně zjištěno, jak se zařízení PEGASUS chová navenek ve vztahu k hráči. Pokud jde o podmínky zadržení věci, žalovaný odkazuje na závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 11.12.2020, č.j. 5 As 433/2019-63, a ze dne 4.12.2014, č.j. 9 As 182/2014-76, s tím, že v první fázi kontroly nelze předjímat výsledek řízení o přestupku, v němž budou mít žalobci prostor pro obhajobu svého odlišného názoru. Žalovaný rovněž poznamenává, že již v úředním záznamu o zadržení věci je deklarována možnost nahlížet do budoucích kol herní soutěže PEGASUS prostřednictvím doplňkové soutěže Tetrix. Náhled na všechna budoucí kola hry však není bezpodmínečně garantován každému sázejícímu, nýbrž pouze tomu, kdo dosáhne dostatečný počet bodů ve hře Tetrix.
15. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby; na svém procesním postoji žalovaný setrval během celého řízení.

IV. Posouzení věci

16. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
17. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumával v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

a bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

18. V posuzovaném případě celní úřad uložil opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Podle § 121 odst. 5 tohoto zákona může proti uložení opatření o zadržení věci dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Rozhodnutí o námitkách proti zadržení věci dle zákona o hazardních hrách je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., proti němuž se lze bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu.
19. Podle § 5 zákona o hazardních hrách se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
20. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách je dozorujiící orgán povinen zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujiícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujiícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.
21. Podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je dozorovaná osoba nebo osoba, která má věc v době zadržení u sebe, povinna zadržené věci dozorujiícímu orgánu vydat. Odmítá-li vydání, budou tyto věci odňaty. O vydání nebo odnětí sepíše dozorujiící orgán úřední záznam. Dozorujiící orgán předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě. Náklady na skladování hradí dozorovaná osoba, které byla věc zadržena.
22. Předně je třeba přisvědčit žalovanému v tom, že pro zadržení věci je dostačující, existuje-li v době prováděné kontroly důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry, zatímco otázka, zda se podezření z porušení právních předpisů potvrdí, či vyvrátí, je věcí až navazujícího správního řízení, ve kterém bude rozhodnuto o případné odpovědnosti za přestupek.
23. Jak vyplývá z důvodové zprávy k citovanému ustanovení, institut zadržení věci, je-li důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování zákona o hazardních hrách, má představovat neopomenutelný a efektivní nástroj využitelný k zabránění porušování zákonem stanovených povinností. Z důvodu zamezení nadměrného administrativního zatížení dozorujiících orgánů a potencionálního snížení jejich operativní schopnosti při boji s nelegálním provozováním hazardních her byla

zvolena úprava, podle níž není třeba vydat rozhodnutí o zadržení věci, nýbrž se pouze zákonem stanoveným postupem provede opatření zadržení věci, které se následně oznámí osobě, která měla věc v době zadržení u sebe.

24. Z uvedených důvodů není možné, aby již ve fázi kontroly na místě (kdy dochází k zadržení věci) bylo prováděno složité dokazování k tomu, aby bylo postaveno najisto, že soutěž provozovaná na technickém zařízení je hazardní hrou. Takový požadavek je třeba odmítnout jako absurdní, neboť tím by byla efektivní a účelná kontrola fakticky znemožněna. Podmínkou k zadržení věci je tedy „pouhé“ důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry.
25. Co se týče námitky, že kontrolovanou osobou a provozovatelem technického zařízení měl být celním úřadem označen pouze žalobce b), a nikoli žalobce a), zdejší soud odkazuje na str. 4 až 5 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný touto otázkou zabýval. Pro naplnění pojmu provozování hazardní hry byl v daném případě rozhodující faktický stav, tj. kdo vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry a s tím související činnosti technického, organizačního a finančního charakteru. Podstatným tedy bylo, že předmětná zařízení byla umístěna v provozovně žalobce a), jehož zaměstnankyně na technické zařízení dohlížela v rámci své pracovní činnosti a obsluhovala je (včetně vyplácení výher) na základě pokynu jednatele žalobce a). S ohledem na kontrolní zjištění tedy bylo dáno důvodné podezření, že je to právě žalobce a), kdo vykonává činnost spočívající v uskutečňování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Dohody o provedení práce uzavřené žalobcem b) jako podnájemcem prostor sloužících k podnikání uvedené zjištění na místě kontroly nemohou vyvrátit, stejně jako skutečnost, že žalobce a) podnájal prostor provozovny žalobci b). Zda byl žalobce a) skutečně osobou, která nelegálně provozuje hazardní hru, není třeba v této fázi řízení postavit najisto, neboť k zadržení věci stačilo pouhé důvodné podezření. Z uvedených důvodů tedy ani celní úřad nepochybil, pokud za dozorovanou osobu, u níž vzniklo důvodné podezření z nelegálního provozování hazardní hry, považoval žalobce a).
26. Pokud žalobci namítali, že žalovaný neučinil žádné kroky k ověření principu hry PEGASUS, tak ani této argumentaci nelze přisvědčit. Jak vyplývá z úředního záznamu o zadržení věci, kontrolním nákupem na technickém zařízení s herní soutěží PEGASUS bylo ověřeno, že zařízení umožňuje provozování hazardní hry. Celní úřad zde dále popsal průběh hry tak, že do herního zařízení je nutno učinit vklad, jelikož bez něj není účast v soutěži možná. O výhře nebo prohře rozhoduje náhoda, v tomto případě představovaná prémiovou odměnou nazvanou Tetrix Odměna. Herní soutěž sice umožňuje nahlížení do budoucích kol prostřednictvím doplňkové soutěže Tetrix, avšak realizace této doplňkové soutěže je tak časově náročná, že prakticky vylučuje její použití (kontrolní nákupy byly audiovizuálně zdokumentovány, nahrávka je součástí správního spisu).
27. Mezi žalobci a žalovaným je spornou především otázka, zda na základě zjištěných skutečností bylo založeno důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry. Podle žalobců je soutěž PEGASUS strategickou hrou, ve které zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost,

a soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, ví předem, o jakou částku hraje, a pouze soutěžící určuje, kolik v soutěži získá.

28. Žalovaný se otázkou založení důvodného podezření na nelegální provozování hazardních her zabýval zejména na str. 7 až 8 napadeného rozhodnutí. Předně zdůraznil, že pro posouzení, že došlo k porušení zákona o hazardních hrách, je rozhodující skutkový stav v době realizace zadržení zařízení, tj. v době kontroly dne 16.2.2020. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že pracovníci celního úřadu vycházeli při realizaci zadržení technických zařízení z § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, podle něhož je hra hazardní hrou při naplnění tří kumulativních podmínek (1. musí jít o hru, do níž sázející vloží sázku, 2. návratnost sázky se nezaručuje, 3. o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost). V průběhu kontroly pracovníci žalovaného provedli kontrolní nákupy, na jejichž základě podle žalovaného dospěli k odůvodněnému závěru, že jsou naplněny všechny podmínky legální definice hazardní hry dle § 3 zákona o hazardních hrách. V napadeném rozhodnutí je vysvětleno, že bez vložení vkladu a učinění sázky nebylo možno hru spustit. Návratnost sázky není zaručena, neboť při spuštění hry dojde nejprve je snížení vkladu o výši navolené částky a při vygenerování tzv. Pegasus hodnoty dochází k automatickému přesunu dvojnásobku výše navolené sázky do Pegasus banky, avšak získání této částky je podmíněnou volbou správné odpovědi na nabídnutou otázku, jelikož při volbě nesprávné odpovědi pak dojde ke ztrátě této částky. Sázející tedy učiní vklad a následně sázku, jakožto nutnou podmínku účasti na hře, a nemá zaručenu návratnost sázky. O výhře nebo prohře zcela nebo zčásti rozhoduje náhoda či neznámá okolnost. Náhodný prvek je prezentován hodnotou tzv. Tetrix odměny, jejíž výše, jakož i četnost výskytu je zcela závislá na náhodně generovaném procesu, o němž rozhoduje příslušné nastavení herního zařízení bez přičinění hráče. Sekundárním náhodným prvkem a neznámou okolností je i účast v tzv. Pegasus bance, jelikož zde je hráči z pravidel známo pouze to, že v této části bude vybírat správné odpovědi na předkládané otázky, a kolik může vyhrát v závislosti na počtu úspěšně absolvovaných kol Pegasus banky. Oblast či rozsah, ze kterého by předmětné otázky měly vycházet, mu nejsou známy. Souhrnně lze tedy podle žalovaného konstatovat, že jak neznámá okolnost, tak i prvek náhody jsou v herní soutěži PEGASUS obsaženy hned v několika rovinách a zároveň v nezanedbatelné míře. K otázce náhledu na budoucí kola prostřednictvím části herní soutěže Tetrix žalovaný uvedl, že i tato možnost byla kontrolními pracovníky testována a byla konstatována značná časová náročnost. Dále bylo zjištěno, že jedno z předmětných zařízení náhled Tetrix neobsahovalo vůbec a namísto něj obě obrazovky herního zařízení zobrazovaly shodný text „Náhled na průběh soutěže“. Případná možnost náhledu do budoucích kol, která je navíc značně časově náročná, nic nemění na faktu, že účast v herní soutěži PEGASUS je možná i bez absolvování části Tetrix, kterou lze jednoduše vynechat. Bez účasti v Tetrix pak vizualizace herní soutěže vypadá a probíhá shodně jako u klasické válcové hry.
29. Žalobcům lze částečně přisvědčit v tom, že soutěžící má možnost prostřednictvím části hry Tetrix (ačkoli je nutno pro získání náhledu odehrát potřebný, s každým dalším kolem navyšující se, počet bodů) nahlédnout na následující průběh hry. Zdejší soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry,

prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu; o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. V případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře Tetrix, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně a hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.

30. V případě, že se soutěžící rozhodne, že bude hrát tak, že nevyužije možností vyplývajících z hry Tetrix, je nenáhodný prvek soutěže natolik oslaben, že je akceptovatelný závěr o důvodném podezření ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách (k primárnosti posouzení přítomnosti prvku náhody v průběhu hry z pohledu hráče a „projevování“ se technických zařízení „navenek“, nikoli z hlediska fungování hardwarového či softwarového vybavení herních zařízení viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.10.2018, č. j. 1 As 136/2018-32). Zdejší soud k tomu rovněž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.12.2020, č.j. 5 As 433/2019-63, který se rovněž zabýval zadržením technického zařízení se soutěží PEGASUS (v jiné provozovně), ve vztahu k němuž uplatil totožné námitky mimo jiné i žalobce b). Podle citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu *„Jinými slovy, už to, že na uvedeném zařízení systému „Pegasus“ lze hrát jako na jiných technických zařízeních, je s to založit důvodné podezření, že tu o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. V daném případě je z podkladů, které se nacházejí ve správním spisu a z rozhodnutí ředitele žalovaného, které se těchto podkladů dovolává, zřejmé, jak kontrolori žalovaného dospěli k tomu, že je zde důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním předmětného zařízení dochází k porušování zákona o hazardních hrách. To k zadržení věci v souladu se zákonem stačilo; zda následně bude toto podezření potvrzeno nebo vyvráceno, je věcí navazujícího správního řízení, na něž se pak kladou náročnější požadavky co do individuálního posouzení každého jednotlivého případu.“* (shodně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.3.2022, č.j.4 As 465/2019-97). Ve vztahu k žalobní argumentaci v nyní posuzované věci jsou rovněž přílehlavé závěry Nejvyššího správního vyslovené v rozsudku ze dne 28.6.2021, č.j. 2 As 266/2020-52, podle nichž *„...podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách žalovanému postačovalo důvodné podezření, že hra provozovaná na THZ je podřaditelná pod definici hazardní hry podle § 3 odst. 1 téhož zákona, tj. musí jít o hru, do níž sázející vložil sázku; návratnost sázky se nezaručuje; a o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. V protokolu o kontrole žalovaný zaznamenal průběh hry na technickém zařízení umístěném v kontrolované provozovně, z něhož je princip fungování tohoto technického zařízení zřejmý. V průběhu hry dochází k vygenerování hodnoty označené jako „Pegasus banka“, která je vždy 200 % sázky, anebo hodnoty označené jako „Tetrix odměna“, jejíž výše je proměnná, po jejím vygenerování dochází k vizualizaci výhry jako na válcové hře. Žalovaný v protokolu rovněž uvedl, že kontrolované herní zařízení nebylo vizuálně odlišné od jiných technických herních zařízení (shodné grafické symboly, vizualizace symbolizující výhru) fungujících na obdobném principu, a spadajících pod regulaci zákona o hazardních hrách ... Jinými slovy již zjištění, že na THZ Pegasus lze hrát jako na jiných technických zařízeních, je s to založit důvodné podezření, že tu o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost ... Pokud*

stěžovatelka porovnávala pravidla hry „Pegasus“ s obecně známou televizní soutěží AZ kvíz, lze soublasit s žalovaným, že tato komparace není přiléhavá již jen z toho důvodu, že v případě AZ kvízu soutěžící do hry nevracují žádné finanční prostředky, jejichž návratnost není zaručena (srov. § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách)“ (zvýrazněno zdejším soudem).

31. Při posouzení naplnění podmínek definice hazardní hry je tedy jediným objektivním přístupem nutnost zohledňovat náhodu všude tam, kde nehraje nezanedbatelnou roli. Náhoda se neshledává u soutěží, které jsou založeny zcela na vědomosti či na výkonu hráče a při kterých hráč má výsledek hry zcela ve svých rukou. Hraniční případy vyžadují individuální posouzení. V daném případě lze s ohledem na kontrolní zjištění, včetně vědomosti celní správy o existenci jiných typů „kvízomatů“, které jsou považovány za hazardní hry a které z pohledu soutěžícího fungují na podobném principu jako nyní posuzovaná hra, považovat podezření, že by se mohlo jednat o nelegální provozování hazardní hry, jednoznačně za důvodné. To k zadržení věci v souladu s § 121 zákona o hazardních hrách stačilo.
32. Otázka, zda podezření celní správy bude následně potvrzeno nebo vyvráceno, bude věcně a autoritativně řešena v případném následném řízení o přestupku. Detailní posouzení existence prvku náhody tedy bude až předmětem tohoto následného řízení, v němž bude mít žalobce možnost uplatnit všechny námitky uvedené v žalobě, včetně návrhů na dokazování (např. znalecký posudek, pravidla hry), na což v rámci kontroly a navazujícího řízení o námitkách proti zadržení věci není prostor. V rámci soudního přezkumu pak zdejší soud věc posuzoval toliko z hlediska existence onoho důvodného podezření dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách.
33. Vzhledem k právě uvedenému nepovažoval zdejší soud za potřebné provádět důkazy navržené žalobcem, neboť se jedná o důkazní návrhy, které přesahují předmět řízení. Žádný z důkazních návrhů totiž nemůže nijak vyvrátit závěr o existenci důvodného podezření celního úřadu ke dni kontroly vedoucí k zadržení věci v souladu s § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, jak jej zdejší soud vymezil výše v tomto rozsudku.
34. Zdejší soud nepřisvědčil ani námitce, že v úředním záznamu o zadržení věci chybí zdůvodnění, v čem spočívá prvek náhody. Úřední záznam obsahuje všechny zákonné náležitosti vyplývající z § 121 zákona o hazardních hrách (důvod zadržení – existence důvodného podezření, že došlo k porušování zákona tím, že kontrolovaná osoba provozovala hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, popis zadržené věci a jejich množství), přičemž stejnopis úředního záznamu byl doručen dozorované osobě. S ohledem na charakter institutu zadržení věci jako efektivního nástroje, kdy není vydáváno formální rozhodnutí, ale jen úřední záznam, není prostor k tomu, aby dozorový orgán podrobně zdůvodňoval, v čem spatřuje naplnění zákonných podmínek pro zadržení věci. K tomu slouží rozhodnutí o námitkách, v němž se žalovaný k této otázce dostatečným a přezkoumatelným způsobem vyjádřil.
35. Na základě shora uvedeného zdejší soud neshledal žalobní argumentaci důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost

napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

36. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci nebyli ve věci úspěšní, a proto jim nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. listopadu 2022

David Raus v.r.
předseda senátu